

Lítá jen rovně, nic mu nedávej!

Memorial Air Show se svým letošním ročníkem opět přiblíží k výročí 30 let jejího vzniku. Hlavní její myšlenkou vždy bylo a je, aby tato letecko-společenská akce spojovala všechny lidi. Bez rozdílů věku i vyznání, bez rozdílů národností i hodností. Jediným jejím významem a poselstvím je, abychom se jednou za dva roky všichni v Roudnici sešli, poděkovali a vzpomenuli na ty, kteří již nejsou mezi námi, ale díky nimž jsme se mohli my všichni někomu narodit.

Letošní ročník Memorial Air Show proběhne již za několik dní, 24. a 25. června na letišti v Roudnici nad Labem. Stejně, jako každý rok vše pečlivě připravujeme rok dopředu. I když myslíme zcela na vše, stejně občas dojde k nějakému nedorozumění. S odstupem času se však při vzpomínání v letištní hospodě některá nedorozumění „dávají k dobrému“, již jako veselé příhody.

Vlastimil Dvořák a Lukas Wunsch z týmu organizátorů Memorial Air Show

Ne jinak je tomu i v případě příhody, kterou bych vám rád vyprávěl jako vzpomínku na ročník 2003. Byl to také rok mého nástupu k Českým aeroliniím. Shodou okolností mi dispečeri po ukončení výcviku naplánovali první lety v týdnu před Air Show. Ten však pravidelně celý trávím přípravami na akci. Přemluvil jsem je, zda by mi první let naplánovali na později - klidně hned na pondělí ráno po Air Show.

Jedním z vystupujících byl tehdy i letoun C-11 řízený pilotem Vladimírem Peroutkou. Bohužel přesně v čase konání Memorial Air Show probíhal i letecký den v rakouském Zeltwegu, kde Vláďa Peroutka také vystupoval. Jenomže by to nebyl on, kdyby nám neslíbil,

že hned po vystoupení odletí a ve 14:30:00 přesně bude v Roudnici - přilet rovnou do vystoupení. Ten den přecházela přes střední Evropu studená fronta, která bouřkami zasáhla okolí Zeltwegu přesně v čas odletu. Vlád'a když jednou dá slovo – tak to platí. Byl posledním letadlem, které smělo odstartovat. Ihned po vzletu uhodila bouře nejsilněji, když si Vlád'a všiml, že jediným možným způsobem, jak se dostat do Roudnice je tunel v oblačnosti přímo nahoru. V hustém dešti a poryvech větru se nějak dostal až k území českého vzdušného prostoru. S dispečerem řízení letového provozu si dohodl nejkratší kurz směrem do Roudnice a to přímo přes letiště v Ruzyni. Přesně v půl třetí se ohlásil věži v Roudnici a ihned obdržel povolení k vystoupení do programu.

Vladimír Peroutka, kapitán, kamarád a skvělý pilot všeho, co létá

Poté, co Vlád'a Peroutka s C-11 přistál, přišel ke mně do kanceláře Vlasta Dvořák zvaný „Šantán“, duchovní otec Memorial Air Show. „Viděl jsi ho...?“, zeptal se mě Šantán a pokračoval: „Tak až přijde, tak mu za vystoupení neplat', vždyť on lítal jenom rovně a nic nepředvedl!!“, načež mu zazvonil telefon a on se slovy „Letiště!“ zmizel z kanceláře.

Asi za 15 minut přišel Vlád'a Peroutka pro dohodnutou finanční částku za vystoupení. Dodnes si pamatuji, že byl bledý jak stěna, mokrý buď ještě od bouřky z Zeltwegu, nebo snad až následně propocením, ale spokojený, že vše stihl a dodržel, jak slíbil. Když se trochu ze všeho vzpamatoval, usmál se na mě a povídá: „Tak co, jak se to šéfovi (Šantánovi) líbilo?“.

„No, jak Vám to mám říci ... ?“, soukal jsem ze sebe, „Řekl, že lítáte rovně a že jste nic nepředvedl a že Vám nemám nic dávat!“, odpověděl jsem mu. Nevím, jestli se o něj tenkrát pokoušel infarkt, nebo mrtvice, ale tentokráte zrudnul, definitivně mu spadl úsměv, vstal, „prásknul“ dveřmi a bez jediného slova odešel...

Ani ne za 10 minut „přiletěl“ Šantán, rozrazil dveře do kanceláře a volá: „Co je? Peroutka byl prý nějak naštvanej a odletěl!? Dal jsi mu peníze, jak jsme byli domluveni?“.

„Nedal!“, odpověděl jsem. „Řekl jsi přeci, že mu nemám nic dávat za to, co předvedl.“, připomněl jsem Šantánovi. Plácl se do čela a vykřikl: „Ty vole, to byl jen vtip, ty’s ho neviděl, ten lítá jako Bůh!! To byl jen vtip!!“. Ihned běžel o patro výše na kontrolní stanoviště věže, doslova vytrhl vysílačku řídicímu z ruky a volá „Vlád’o! Vlád’o! Tady Šantán! Let’ zpátky! To byl jen takový můj vtip a on to tady mladej nepochopil!!“. Jenomže Vlád’a byl již mimo dosah ...

Nakonec se Šantán dovolal Vládi až telefonem po jeho přistání na jeho základně v Praze. Vše mu vysvětlil a slíbil, že mu samozřejmě peníze ihned posílá na účet. Ročník 2003 se tedy nakonec povedl i přes toto nedorozumění. Já jsem kolem půlnoci vypnul v kanceláři na věži počítač, složil si věci do kufříku a jel domů. Rychle jsem se osprchoval, ještě si něco málo osvěžil z manuálů ČSA před svým prvním letem druhý den ráno a usnul.

Lukas Wunsch u Českých Aerolinií, autor článku

Ráno v 6:00 jsem oblékl vyžehlenou uniformu, zkontroloval, že mám u sebe vše, co mám mít a vyrazil na Ruzyni do briefingové místnosti, kde probíhala příprava letu. Vykročil jsem abych učinil onen pověstný první, nejlepší možný, dojem. Přišel jsem ke stolu, kde již seděl kapitán. Natáhl jsem ruku, abych se mu představil a ... zůstal stát bílý, jako stěna.

Kapitánem mého úplně prvního letu u ČSA byl tehdy nějaký Vladimír Peroutka!

Lukas Wunsch

člen organizačního týmu Memorial Air Show a pilot aeroklubu v Roudnici n. L.